

**USTAWA**

z dnia ..... 2020 r.

**o zmianie ustawy o obligacjach oraz niektórych innych ustaw<sup>1)</sup>**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1208) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 74 uchyla się ust. 7 i 8;
- 2) w art. 75 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli emitent w warunkach emisji postanowi, iż obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.<sup>2)</sup>), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, oraz wyemitowane obligacje zostały zaliczone do takich funduszy, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.

5. Jeżeli emitent w warunkach emisji postanowi, że obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako pozycje środków własnych zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz. Urz. L 12 z 17.1.2015, str. 1, z późn. zm.<sup>3)</sup>), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/35”, oraz wyemitowane obligacje zostały zaliczone do środków własnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”;

- 3) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

---

<sup>1)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

<sup>2)</sup> Zmiany tekstu wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 314 z 5.12.2019, str. 1.

<sup>3)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 85 z 01.4.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 111, Dz. Urz. UE L 97 z 08.04.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 14, L 227 z 10.09.2018, str. 1, Dz. Urz. L 161 z 18.6.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 289 z 8.11.2019, str. 3.

## „Rozdział 6a

### Obligacje kapitałowe

Art. 77a. Obligacje mogą być emitowane w celu ich zakwalifikowania:

- 1) do funduszy własnych jako:
  - a) instrumenty dodatkowe w Tier I, zgodnie z art. 52 rozporządzenia nr 575/2013,
  - b) instrumenty w Tier II, zgodnie z art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) do środków własnych jako:
  - a) pozycje podstawowych środków własnych kategorii 1, zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35,
  - b) pozycje podstawowych środków własnych kategorii 2, zgodnie z art. 73 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35,
  - c) pozycje podstawowych środków własnych kategorii 3, zgodnie z art. 77 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35.

Art. 77b. Emitentem obligacji, o których mowa w art. 77a, zwanych dalej „obligacjami kapitałowymi”, może być wyłącznie:

- 1) bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086);
- 2) dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) krajowy zakład ubezpieczeń, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895 i 1180);
- 4) krajowy zakład reasekuracji, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Art. 77c. 1. Obligacje kapitałowe mogą być oferowane wyłącznie klientom profesjonalnym w rozumieniu art. 3 pkt 39c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Warunki emisji zawierają informację o ryzyku związanym z nabyciem obligacji kapitałowej, w szczególności o możliwości umorzenia wszystkich odsetek albo odsetek za dany okres odsetkowy oraz o możliwości wystąpienia zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 lub art. 71 ust. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35.

Art. 77d. 1. Wartość nominalna obligacji kapitałowej nie może być niższa niż 100 000 euro albo równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta obligacji kapitałowej uchwały o emisji.

2. Warunki emisji mogą przewidywać warunki, po spełnieniu których emitent obligacji kapitałowej będzie uprawniony do podwyższenia wartości nominalnej obligacji kapitałowej.

Art. 77e. W przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 1a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, obligacja kapitałowa może mieć formę dokumentu i podlega zarejestrowaniu w terminie 6 miesięcy od dnia emisji.

Art. 77f. Obligacje kapitałowe uprawniają obligatariusza do otrzymywania odsetek przez czas nieoznaczony. Przepisu art. 365<sup>1</sup> ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 875) nie stosuje się.

Art. 77g. Obligacje kapitałowe podlegają wykupowi w przypadku gdy emitent obligacji kapitałowych:

- 1) w warunkach emisji zastrzegł prawo wykupu obligacji kapitałowych;
  - 2) uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na wykup obligacji kapitałowych:
    - a) nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia ich emisji, zgodnie z art. 77 rozporządzenia nr 575/2013 – w przypadku emitenta obligacji kapitałowej, o którym mowa w art. 77b pkt 1 i 2,
    - b) nie wcześniej niż po upływie:
      - 5 lat od dnia ich emisji, zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, w przypadku, o którym mowa w art. 77a pkt 2 lit. a,
      - 10 lat od dnia ich emisji, zgodnie z art. 73 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, w przypadku, o którym mowa w art. 77a pkt 2 lit. b,
      - 5 lat od dnia ich emisji, zgodnie z art. 77 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, w przypadku, o którym mowa w art. 77a pkt 2 lit. c
- w przypadku emitenta obligacji kapitałowych, o którym mowa w art. 77b pkt 3 i 4.

Art. 77h. 1. Zarząd emitenta obligacji kapitałowej może, w drodze uchwały, umorzyć wszystkie odsetki albo odsetki za dany okres odsetkowy z tytułu obligacji kapitałowej albo wstrzymać ich wypłatę na czas nieoznaczony:

- 1) na zasadzie nieskumulowanej – w przypadku, o którym mowa w art. 77a pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 77a pkt 1 lit. b.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umorzenie poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu obligacji kapitałowej lub wstrzymanie ich wypłaty nie stanowi niewykonania, nienależytego wykonania zobowiązania lub zwłoki w wykonaniu zobowiązania przez emitenta obligacji kapitałowych.

Art. 77i. 1. W przypadku wystąpienia określonego w warunkach emisji zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, emitent obligacji kapitałowych, o którym mowa w art. 77b pkt 1 i 2, dokonuje:

- 1) ich umorzenia w formie odpisu trwałego albo odpisu tymczasowego obniżającego wartość nominalną obligacji kapitałowej w całości lub w części lub
- 2) zamiany obligacji kapitałowych na akcje.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisu art. 77d ust. 1 nie stosuje się.

3. Emitent obligacji kapitałowych będący bankiem spółdzielczym dokonuje wyłącznie ich umorzenia w formie odpisu trwałego albo odpisu tymczasowego obniżającego wartość nominalną obligacji kapitałowych w całości lub w części.

4. Wysokość odpisu oraz sposób i limit kwotowy przeliczenia obligacji kapitałowych na akcje określa uchwała zarządu emitenta obligacji kapitałowych.

Art. 77j. 1. W przypadku wystąpienia określonego w warunkach emisji zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 71 ust. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, emitent obligacji kapitałowych, o którym mowa w art. 77b pkt 3 i 4:

- 1) dokonuje odliczeń obniżających wartość nominalną obligacji kapitałowej w całości albo w części, zgodnie z art. 71 ust. 5 i ust. 5a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35;
- 2) dokonuje zamiany obligacji kapitałowej na akcje, zgodnie z art. 71 ust. 6 i 6a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, jeżeli warunki emisji przewidują taką zamianę;
- 3) stosuje inny niż określony w pkt 1 i 2 główny mechanizm pokrywania strat, pozwalający na uzyskanie rezultatu równoważnego do rezultatów głównych mechanizmów pokrywania strat, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisu art. 77d ust. 1 nie stosuje się.

3. Emitent obligacji kapitałowych będący zakładem ubezpieczeń wykonującym działalność ubezpieczeniową w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych albo zakładem reasekuracji wykonującym działalność reasekuracyjną w formie towarzystwa reasekuracji wzajemnej stosuje wyłącznie główny mechanizm pokrywania strat, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 albo 3.

4. Wysokość odliczeń oraz sposób i limit kwotowy przeliczenia obligacji kapitałowych na akcje określa uchwała zarządu emitenta obligacji kapitałowych.

Art. 77k. 1. Obligacje kapitałowe stają się wymagalne w przypadku ogłoszenia upadłości albo otwarcia likwidacji emitenta obligacji kapitałowych.

2. Obligacje kapitałowe emitowane przez emitenta, o którym mowa w art. 77b pkt 1 i 2, są zaspokajane zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.<sup>4)</sup>).

Art. 77l. Do obligacji kapitałowych nie stosuje się art. 36, rozdziału 3, art. 74 ust. 2–6 i art. 76.”.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:  
„3) podmiotu, który otrzymał akcje banku w wyniku zamiany instrumentów kapitałowych zakwalifikowanych jako instrumenty dodatkowe w Tier I.”;
- 2) w art. 127 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „instrumenty kapitałowe” dodaje się przecinek i wyrazy: „z wyłączeniem bankowych papierów wartościowych, ”,
- 3) po art. 127 dodaje się art. 127a–127h w brzmieniu:

„Art. 127a. 1. Emisja instrumentów kapitałowych emitowanych w celu ich zakwalifikowania jako instrumenty dodatkowe w Tier I wymaga uchwały walnego zgromadzenia banku podjętej większością trzech czwartych głosów.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może zawierać upoważnienie dla zarządu banku do określenia warunków emisji instrumentów kapitałowych emitowanych w celu ich

---

<sup>4)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217.

zakwalifikowania jako instrumenty dodatkowe w Tier I w zakresie określonym przez walne zgromadzenie banku.

Art. 127b. 1. Walne zgromadzenie banku może, większością trzech czwartych głosów, podjąć uchwałę o warunkowym podwyższeniu kapitału zakładowego banku w celu zamiany instrumentów kapitałowych na akcje.

2. Walne zgromadzenie banku może wyłączyć prawo poboru nowych akcji przysługujące akcjonariuszom.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 431 § 2, art. 438, art. 448 § 3, art. 449 § 1 pkt 3, art. 451 i art. 452 § 2–4 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 127c. 1. Bank może zawrzeć umowę pożyczki podporządkowanej wyłącznie z klientem profesjonalnym (udzielający pożyczki).

2. Zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej wymaga uchwały zarządu banku. Uchwała jest podejmowana po wyrażeniu przez radę nadzorczą banku zgody na zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej w wysokości wnioskowanej przez zarząd.

3. Przedmiotem pożyczki podporządkowanej mogą być środki pieniężne w wysokości nie niższej niż 100.000 euro lub równowartość tej kwoty wyrażonej w innej walucie, ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 2.

4. Umowa pożyczki podporządkowanej wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Umowa pożyczki podporządkowanej określa ryzyko związane z możliwością wystąpienia zdarzenia inicjującego, umorzenia poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej albo wstrzymania ich wypłaty oraz możliwością dokonania umorzenia w formie odpisu trwałego lub tymczasowego obniżającego w całości lub w części kwotę pożyczki podporządkowanej.

Art. 127d. 1. Umowa pożyczki podporządkowanej uprawnia udzielającego pożyczkę podporządkowaną do otrzymywania odsetek przez czas nieoznaczony. Przepisów art. 359, art. 365<sup>1</sup> i art. 395 Kodeksu cywilnego nie stosuje się.

2. Stronom pożyczki podporządkowanej nie przysługuje prawo do wypowiedzenia tej umowy.

Art. 127e. Pożyczka podporządkowana podlega spłacie wyłącznie w przypadku gdy:

1) umowa pożyczki podporządkowanej przewiduje jej spłatę;

- 2) bank uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na spłatę pożyczki podporządkowanej nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia zawarcia umowy zgodnie z art. 77 rozporządzenia nr 575/2013.

Art. 127f. 1. Zarząd banku może, w drodze uchwały, umorzyć wszystkie odsetki albo odsetki za dany okres odsetkowy z tytułu pożyczki podporządkowanej albo wstrzymać ich wypłatę na czas nieokreślony.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umorzenie odsetek lub wstrzymanie ich wypłaty nie stanowi niewykonania, nienależytego wykonania zobowiązania lub zwłoki w wykonaniu zobowiązania przez bank.

Art. 127g. 1. W przypadku wystąpienia określonego w umowie pożyczki podporządkowanej zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, bank dokonuje jej umorzenia w formie odpisu trwałego lub odpisu tymczasowego obniżającego kwotę pożyczki podporządkowanej w całości lub w części.

2. Wysokość odpisu określa uchwała zarządu banku.

Art. 127h. W przypadku upadłości albo likwidacji banku:

- 1) roszczenie o spłatę pożyczki podporządkowanej staje się wymagalne;
  - 2) wierzytelności z tytułu pożyczki podporządkowanej są zaspokajane zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.<sup>5)</sup>);”;
- 4) uchyla się art. 130a;
- 5) w art. 142 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) zakazać bankowi wypłaty odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej, o której mowa w art. 127d, oraz z tytułu obligacji kapitałowej, o której mowa w art. 77f ust. 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1208).”;
- 6) w art. 158 dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do emisji instrumentów kapitałowych i zaciągania pożyczek podporządkowanych, o których mowa w art. 127 ust. 1 i 3.”;
- 7) w art. 158a w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.)”.

---

<sup>5)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217.

**Art. 3.** W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.<sup>6)</sup>) w art. 393 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) emisja obligacji zamiennych lub z prawem pierwszeństwa, emisja obligacji kapitałowych i emisja warrantów subskrypcyjnych, o których mowa w art. 453 § 2;”.

**Art. 4.** W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, z późn. zm.<sup>7)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Do zobowiązań pieniężnych nie wlicza się zobowiązań wynikających z:

- 1) emisji instrumentów kapitałowych, w tym obligacji kapitałowych, wyemitowanych w celu ich zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I oraz Tier II zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.<sup>8)</sup>), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”;
- 2) pożyczek podporządkowanych zaciągniętych w celu ich zaliczenia do instrumentów dodatkowych w Tier I zgodnie z rozporządzeniem nr 575/2013.

9. W przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji do zobowiązań pieniężnych nie wlicza się zobowiązań wynikających z:

- 1) emisji obligacji kapitałowych wyemitowanych w celu ich zaliczenia do środków własnych jako pozycje podstawowych środków własnych kategorii 1, zgodnie z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz. Urz. L 12 z 17.01.2015, str. 1, z późn. zm.<sup>9)</sup>), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/35”;

---

<sup>6)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1543, 1655, 1798 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 568 i 695.

<sup>7)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 912, 1495, 1655, 1802, 2089 i 2217.

<sup>8)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 314 z 5.12.2019, str. 1.

<sup>9)</sup> Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 85 z 01.4.2016, str. 6, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 111, Dz. Urz. UE L 97 z 08.04.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 14, L 227 z 10.09.2018, str. 1, Dz. Urz. L 161 z 18.6.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 289 z 8.11.2019, str. 3.



- 2) pożyczek podporządkowanych zaciągniętych w celu ich zaliczenia do środków własnych jako pozycje podstawowych środków własnych kategorii 1 zgodnie z rozporządzeniem nr 2015/35.”;
- 2) w art. 440 w ust. 2 pkt 7–9 otrzymują brzmienie:
- „7) kategoria siódma – należności z tytułu zobowiązań podporządkowanych niezaliczone do należności z pkt 8 i 9, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
  - 8) kategoria ósma – należności z tytułu zobowiązań:
    - a) zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji,
    - b) zaciągniętych w celu ich zaliczenia do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których Komisja Nadzoru Finansowego nie udzieliła zgody, o której mowa w art. 127 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji,
    - c) zaciągniętych w celu ich zaliczenia do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia nr 575/2013, które nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 64 tego rozporządzenia, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
  - 9) kategoria dziewiąta – należności z tytułu zobowiązań:
    - a) zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji,
    - b) zaciągniętych w celu ich zaliczenia do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których Komisja Nadzoru Finansowego nie udzieliła zgody, o której mowa w art. 127 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji.”;
- 3) w art. 426 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Do zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się zobowiązań, o których mowa w art. 11 ust. 8.”.

**Art. 5.** W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i 622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku, z zastrzeżeniem art. 7a ust. 7a i art. 7aa ust. 5.”;

2) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku obligacji emitowanych na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1208), z zastrzeżeniem art. 77e tej ustawy, oraz listów zastawnych emitowanych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 415), z zastrzeżeniem art. 5a ust. 2 tej ustawy, w odniesieniu do których emitent nie zamierza ubiegać się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym ani o wprowadzenie do ASO, a także w przypadku certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusz inwestycyjny zamknięty, który nie jest publicznym funduszem inwestycyjnym zamkniętym, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, emitent zawiera umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji tych papierów wartościowych z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym.”;

3) po art. 7a dodaje się art. 7aa–7ae w brzmieniu:

„Art. 7aa. 1. Emitent obligacji kapitałowych, o których mowa w art. 77a pkt 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, przed rozpoczęciem proponowania ich nabycia, zawiera z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym umowę, której przedmiotem jest przechowywanie dokumentów obligacji kapitałowych oraz prowadzenie rejestru.

2. Obowiązki firmy inwestycyjnej i banku powierniczego, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) weryfikację zgodności dokumentacji i oświadczeń przedstawionych przez emitenta obligacji kapitałowych z wymogami dotyczącymi oferowania papierów wartościowych,
  - 2) utworzenie rejestru osób uprawnionych z obligacji kapitałowych oraz wydawanie zaświadczeń, o których mowa w art. 55 ust. 1a ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach,
  - 3) przechowywanie dokumentów obligacji kapitałowych do chwili ich zarejestrowania obligacji w innym systemie rejestracji zgodnie z art. 5 ust. 1a
- w sposób rzetelny i niezależny, z zachowaniem należytej staranności wynikającej z profesjonalnego charakteru prowadzonej działalności.

4. Emitent obligacji kapitałowych, przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1, składa dokumenty obligacji kapitałowych do depozytu prowadzonego na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1.

5. Prawa z obligacji kapitałowych powstają z chwilą dokonania zapisu w rejestrze osób uprawnionych z tych obligacji prowadzonego przez firmę inwestycyjną albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1, i przysługują osobom wskazanym w tym rejestrze jako osoby uprawnione.

6. Do chwili zarejestrowania obligacji kapitałowych w innym systemie rejestracji zgodnie z art. 5 ust. 1a:

- 1) umowa zobowiązująca do przeniesienia obligacji kapitałowych przenosi je z chwilą dokonania wpisu w rejestrze osób uprawnionych z tych obligacji, wskazującego ich nabywcę oraz liczbę nabytych przez niego obligacji kapitałowych;
- 2) w przypadku gdy nabycie obligacji kapitałowych nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego ich przeniesienie na nabywcę z mocy ustawy firma inwestycyjna albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1, dokonują wpisu w rejestrze osób uprawnionych z tych obligacji na żądanie nabywcy.

7. Firma inwestycyjna albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1, tworzy rejestr osób uprawnionych z obligacji kapitałowych, po spełnieniu wymogów będących przedmiotem weryfikacji dokonanej w zakresie określonym w ust. 2 pkt 1 lub gdy ujawnione w toku weryfikacji nieprawidłowości lub niezgodności zostały usunięte przez emitenta albo nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu ani interesom inwestorów.

8. Dokumenty, w formie których zostały wydane obligacje kapitałowe, po utworzeniu rejestru osób uprawnionych z obligacji kapitałowych zachowują moc prawną.

9. W związku z prowadzeniem rejestru osób uprawnionych z obligacji kapitałowych firma inwestycyjna albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do przetwarzania danych osobowych osób wpisanych do tego rejestru, obejmujących imiona i nazwiska takich osób, adresy miejsc ich zamieszkania, numery PESEL lub numery identyfikacji podatkowej, a także inne dane określone w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971), w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także dane w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 39 ust. 3 oraz art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn.

zm.<sup>10)</sup>). Do przetwarzania tych danych przez firmę inwestycyjną albo bank powierniczy przepisy art. 83a ust. 4a oraz art. 90 stosuje się odpowiednio.

10. Firma inwestycyjna albo bank powierniczy, o których mowa w ust. 1, przechowuje dokumenty obligacji kapitałowych do czasu ich wydania innemu systemowi rejestracji zgodnie z art. 5 ust. 1a.

11. Ustalenie osób uprawnionych z obligacji kapitałowych przez inny system rejestracji dokonujący rejestracji tych obligacji zgodnie z art. 5 ust. 1a następuje na podstawie rejestru osób uprawnionych z obligacji kapitałowych, o którym mowa w ust. 5.”;

4) w art. 7b ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w art. 7a ust. 1 albo art. 7aa ust. 1, korzystający z uprawnienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1a, przekazuje Krajowemu Depozytowi, w terminie 15 dni od dnia dokonania ich emisji, następujące informacje o tych papierach wartościowych:”;

5) w art. 8 w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „(Dz. U. poz. 238)”;

6) w art. 106 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) podmiot, który otrzymał akcje domu maklerskiego w wyniku zamiany instrumentów kapitałowych zakwalifikowanych jako instrumenty dodatkowe w Tier I.”;

7) po art. 110e dodaje się art. 110ea–110eg w brzmieniu:

„Art. 110ea. 1. Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane Komisja kwalifikuje jako instrumenty dodatkowe w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 575/2013, po uzyskaniu zgody Komisji.

2. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikuje się jako instrumenty w Tier II, o których mowa w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013, po notyfikacji Komisji.

Art. 110eb. 1. Emisja instrumentów kapitałowych emitowanych w celu ich zakwalifikowania jako instrumenty dodatkowe w Tier I wymaga podjęcia uchwały większością trzech czwartych głosów przez walne zgromadzenie domu maklerskiego.

---

<sup>10)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065, 1068 i 1086.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może zawierać upoważnienie dla zarządu domu maklerskiego do określenia warunków emisji instrumentów kapitałowych emitowanych w celu ich zakwalifikowania jako instrumenty dodatkowe w Tier I w zakresie określonym przez walne zgromadzenie domu maklerskiego.

Art. 110ec. 1. Walne zgromadzenie domu maklerskiego może, większością trzech czwartych głosów, podjąć uchwałę o warunkowym podwyższeniu kapitału zakładowego domu maklerskiego w celu zamiany instrumentów kapitałowych na akcje.

2. Walne zgromadzenie domu maklerskiego może wyłączyć prawo poboru nowych akcji przysługujące akcjonariuszom.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 431 § 2, art. 438, art. 448 § 3, art. 449 § 1 pkt 3, art. 451 i art. 452 § 2–4 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 110ed. 1. Dom maklerski może zawrzeć umowę pożyczki podporządkowanej wyłącznie z klientem profesjonalnym (udzielający pożyczki).

2. Zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej wymaga uchwały zarządu domu maklerskiego. Uchwała jest podejmowana po wyrażeniu przez organ sprawujący nadzór w domu maklerskim zgody na zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej w wysokości wnioskowanej przez zarząd.

3. Przedmiotem pożyczki podporządkowanej mogą być środki pieniężne w wysokości nie niższej niż 100.000 euro lub równowartość tej kwoty wyrażonej w innej walucie, ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 2.

4. Umowa pożyczki podporządkowanej wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Umowa pożyczki podporządkowanej określa ryzyko związane w szczególności z możliwością wystąpienia zdarzenia inicjującego, umorzenia poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej albo wstrzymania ich wypłaty oraz możliwością dokonania jej umorzenia w formie odpisu trwałego lub tymczasowego obniżającego w całości lub w części kwotę pożyczki podporządkowanej.

Art. 110ee. 1. Umowa pożyczki podporządkowanej uprawnia udzielającego pożyczkę podporządkowaną do otrzymywania odsetek przez czas nieoznaczony. Przepisów art. 359, art. art. 365<sup>1</sup> i 395 Kodeksu cywilnego nie stosuje się.

2. Stronom pożyczki podporządkowanej nie przysługuje prawo do wypowiedzenia tej umowy.

Art. 110ef. Pożyczka podporządkowana podlega spłacie wyłącznie w przypadku gdy:

- 1) umowa pożyczki podporządkowanej przewiduje jej spłatę;
- 2) dom maklerski uzyskał zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na spłatę pożyczki podporządkowanej nie wcześniej niż po 5 latach od dnia zawarcia umowy zgodnie z art. 77 rozporządzenia nr 575/2013.

Art. 110eg. 1. Zarząd domu maklerskiego może, w drodze uchwały, umorzyć poszczególne odsetki lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej albo wstrzymać ich wypłatę na czas nieokreślony.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umorzenie poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej lub wstrzymanie ich wypłaty nie stanowi niewykonania, nienależytego wykonania zobowiązania lub zwłoki w wykonaniu zobowiązania przez dom maklerski.

Art. 110eh. 1. W przypadku wystąpienia określonego w umowie pożyczki podporządkowanej zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, dom maklerski dokonuje jej umorzenia w formie odpisu trwałego lub odpisu tymczasowego obniżającego kwotę pożyczki podporządkowanej w całości lub w części.

2. Wysokość odpisu określa uchwała zarządu domu maklerskiego.

Art. 110ei. 1. Roszczenie udzielającego pożyczki podporządkowanej o jej spłatę staje się wymagalne w przypadku ogłoszenia upadłości albo otwarcia likwidacji domu maklerskiego zaciągającego tę pożyczkę podporządkowaną.”.

**Art. 6.** W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895 i 1180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 82 w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:  
„3) podmiotu, który otrzymał akcje w wyniku zamiany obligacji kapitałowych na akcje.”;
- 2) po art. 247 dodaje się art. 247a–247h w brzmieniu:

„Art. 247a. 1. Emisja obligacji kapitałowych w celu zakwalifikowania ich jako pozycji podstawowych środków własnych kategorii I, zgodnie z w art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 wymaga podjęcia uchwały większością trzech

czwartych głosów przez walne zgromadzenie zakładu ubezpieczeń albo walne zgromadzenie zakładu reasekuracji.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może zawierać upoważnienie dla zarządu zakładu ubezpieczeń albo zarządu zakładu reasekuracji do określenia warunków emisji obligacji kapitałowych emitowanych w celu ich zakwalifikowania do środków własnych jako pozycji podstawowych środków własnych kategorii 1 w zakresie określonym przez walne zgromadzenie.

Art. 247b. 1. Walne zgromadzenie zakładu ubezpieczeń albo walne zgromadzenie zakładu reasekuracji może, większością trzech czwartych głosów, podjąć uchwałę o warunkowym podwyższeniu kapitału zakładowego w celu zamiany obligacji kapitałowych na akcje.

2. Walne zgromadzenie zakładu ubezpieczeń albo walne zgromadzenie zakładu reasekuracji może wyłączyć prawo poboru nowych akcji przysługujące akcjonariuszom.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 431 § 2, art. 438, art. 433 § 6, art. 448 § 3, art. 449 § 1 pkt 3, art. 451 oraz art. 452 § 2–4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 247c. 1. Zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji może zawrzeć umowę pożyczki podporządkowanej w celu zakwalifikowania jej jako pozycji podstawowych środków własnych kategorii 1 zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35.

2. Zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej wymaga uchwały zarządu zakładu ubezpieczeń albo zarządu zakładu reasekuracji. Uchwała jest podejmowana po wyrażeniu przez radę nadzorczą zakładu ubezpieczeń albo radę nadzorczą zakładu reasekuracji zgody na zaciągnięcie pożyczki podporządkowanej w wysokości wnioskowanej przez zarząd.

3. Zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji może zawrzeć umowę pożyczki podporządkowanej wyłącznie z klientem profesjonalnym w rozumieniu art. 3 pkt 39b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (udzielającym pożyczki).

4. Przedmiotem pożyczki podporządkowanej mogą być środki pieniężne w wysokości nie niższej niż 100.000 euro lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 2.

5. Umowa pożyczki podporządkowanej wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

6. Umowa pożyczki podporządkowanej określa ryzyko związane w szczególności z możliwością wystąpienia zdarzenia inicjującego, umorzenia poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej lub wstrzymania ich wypłaty oraz możliwością dokonania odliczeń obniżających w całości albo w części kwotę główną pożyczki podporządkowanej.

Art. 247d. 1. Umowa pożyczki podporządkowanej uprawnia udzielającego pożyczkę podporządkowaną do otrzymywania odsetek. Przepisów art. 359, art. 365<sup>1</sup> i 395 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny nie stosuje się.

2. Stronom pożyczki podporządkowanej nie przysługuje prawo do wypowiedzenia tej umowy.

Art. 247e. Pożyczka podporządkowana podlega spłacie wyłącznie w przypadku gdy:

- 1) umowa pożyczki podporządkowanej przewiduje jej spłatę;
- 2) zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji uzyskał zgodę organu nadzoru na spłatę nie wcześniej niż po 5 latach od daty zawarcia umowy zgodnie z art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35.

Art. 247f. 1. Zarząd zakładu ubezpieczeń albo zakładu reasekuracji może, w drodze uchwały, umorzyć poszczególne odsetki lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej lub wstrzymać ich wypłatę na czas nieokreślony i na zasadzie nieskumulowanej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umorzenie poszczególnych odsetek lub części odsetek z tytułu pożyczki podporządkowanej lub wstrzymanie ich wypłaty nie stanowi niewykonania, nienależytego wykonania zobowiązania lub zwłoki w wykonaniu zobowiązania przez zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji.

Art. 247g. 1. W przypadku wystąpienia określonego w umowie pożyczki podporządkowanej zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. 71 ust. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, zakład ubezpieczeń albo zakład reasekuracji dokonuje odliczeń obniżających kwotę główną pożyczki podporządkowanej w całości albo w części.

2. Wysokość odliczeń określa uchwała zarządu zakładu ubezpieczeń albo zarządu zakładu reasekuracji.



Art. 247h. W przypadku upadłości albo likwidacji zakładu ubezpieczeń albo zakładu reasekuracji roszczenie udzielającego pożyczki podporządkowanej o jej spłatę staje się wymagalne.”;

3) w art. 276 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Zakład ubezpieczeń nie lokuje środków ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych w obligacje kapitałowe, o których mowa w art. 77a ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1208)”.

**Art. 7.** Obligacje wyemitowane przez emitenta zgodnie z art. 74 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, które zostały zakwalifikowane, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego, jako składniki funduszy własnych lub pozycje środków własnych odpowiednio banku albo zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, pozostają ważne.

**Art. 8.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Aleksandra Ostapiuk

Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/